UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia Sacra Et Hvmana

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Elephantvs. Ex C. Iulio, stylo historico. Descriptio LXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-68724

Visual Library

ELEPHANTVS.

Ex C. Iulio, ſtylo hiſtorico.

Deſcriptio LXXVI.

ELephanti iuxta ſenſum humanum intellectum habent, memoria pollent, ſyderum ſeruant diſciplinam, luna itaque creſcente gregatim amnes petunt, mox aſperſi liquore ſolis exortum motibus, quibus poſſunt, ſalutant: deinde in ſaltus reuertuntur; duo corũ genera ſunt, nobiliores indicat magnitudo, minores nothos dicunt; candore dentium intelligitur iuuenta: quorum alter ſemper in miniſterio eſt, alteri parcitur, ne hebetatus aſſiduo repercuſſu minus vigeat, ſi fuerit aliquando dimicandum.

Cum venatu premuntur, pariter affligunt vtroſque, vt ebore damnato non requirantur, hanc enim ſibi cauſam periculi præſentiunt, oberrant agminatim: natu maximus ducit agmen, ætate proximus cogit ſequentes. Flumen tranſituri minimos ante mittunt, ne maiorũ ingreſſus alueum atterant, & profundos depreſſis vadis gurgites faciant: Venerem ante annos decem fœminæ; ante quinque mares neſciunt: biennio coeunt, quinis nec amplius in anno diebus; non prius ad gregarium numerum reuerſi, quam viuis aquis abluantur. Propter fœminas nunquam dimicant, nulla enim nouerunt adulteria, ineſt illis clementiæ bonum, quippe ſi per deſera vagabũdum hominem viderint, ductus vſque ad notas vias præbent, vel ſi confertis pecoribus occurſitent, itinera ſibi blanda, & tacita manu faciunt, ne quod obuium animal interimant. At conflictu fortuito ſi quando pugnatur, non mediocrem habent curam ſauciorum, nã feſſos, vulneratoſque in medium receptant, cum captiuitate venerint in manus hominum, manſueſcunt ſumpto hordei ſucco: maria tranſmeaturi, naues non prius ſubeunt, quàm de reditu illis ſacramentum luatur. Indicos elephantos Mauri timent, & quaſi paruitatis ſuæ conſcij aſpernantur ab ijs videri; non annis decem, vt vulgus, ſed biennio, vt Ariſtoteles definit, vtero graueſcunt, nec amplius, quàm ſemel gignunt, nec plures, quàm ſingulos: viuunt in annos trecentos, impatientiſſimi frigoris truncos edunt, lapides hauriunt, gratiſſimas in cibatu palmas habent, odorem muris, vel maximè fugiunt. Pabula etiam, quæ à muſculis contracta ſunt, recuſant; ſi quis caſu chamæleontem deuorauerit, vermem elephãtis veneficum, oleaſtro ſumpto peſti ſuæ medetur: duriſſimum dorſo tergus eſt, ventri mollius: ferarum hirſutiæ nullæ.

TIGRIS.

Ex Solino.

Deſcriptio LXXVII.

SEd magnis deinde ſpatijs intercedentibus, oſtia Oxi fluminis Hyrcani habent, gens ſyluis, aſpera, copioſa immanibus feris, fœtaque tigribus: quod beſtiarum genus inſignes maculis notæ, & pernicitas nobile reddiderunt: fuluo nitent, hoc fuluum, & nigrantibus ſegmentis internudatum, varietatem apprimè decet, pedum motum neſcio pernicitas, an velocitas magis adiuuet, nihil tam longum eſt, quod non breui penetrent; nihil adeò ante cedit, quod non illicò aſſequantur. At maximè potentia earum probatur, cùm maternis curis incitantur: cùm catulorum inſiſtunt raptoribus; ſuccedant ſibi equites, licet, & aſtu quantolibet amoliri prædam velint, niſi in præſidio maria fuerint, fruſtra eſt auſum omne. Notantur frequentiſſimè, ſi quando latrones ſuos aſportantes catulos, renauigantes vident, in littore irrita rabie ſe dare præcipites, velut propriam tarditatem voluntaria caſtigantes ruina. Pernicitas eſt celeritatis, velocitas patientiſſimæ fortitudinis.

PANTHERA.

Ex eodem Solino.

Deſcriptio LXXVIII.

PAntheræ quoque numeroſæ ſunt in Hircania; minutis orbiculis ſuperpictæ, ita vt